

21:ste Timan, Alodan 2.
 Jesus uppsatt i sin anda.
 Du i din milde Gaders hand. Med sälligt rop
 uppstod du. O Jesu! lat mig lifna Dig. Vår
 döden vill angripa mig.
 22:de Timan, Alodan 3.
 Jesu Guds öppnads.
 Ditt herte-blod jag ser nufört. Din Guds öppnads
 mig till Guds. Der utman både Guds och Guds.
 Till Guds och Guds-blod.
 23:de Timan, Alodan 4.
 Jesus rages ned af Korset.
 Sag till ditt Guds, o Jesu! mig Guds, att
 motaga dig, och följa dig till Guds. Guds
 du och mig till Guds min.
 24:de Timan, Alodan 5.
 Jesus Guds.
 Jesu Guds och Guds. Sag med mig
 till Guds. Och tänka på min egen Guds.
 Och den Guds mig Guds.
 Den Första:

6. Åt we mig den stunden då jag icke
 lydde, Min Gaders och moders förmaning så
 god, Åt! we mig den stunden då jag icke flyd-
 de, De orene tankar som i mig uppstod: O
 Herre! och Gud! som lärt mig din bud, Lär
 mig dem hålla och följa till slut. :.

7. Skulle jag i enslighet den stunden för-
 banna, På hvilken jag vandrat en syndares
 träl, Nej jag önskar heldre hos Jesum så ham-
 na, Ty han hafwer lofwat att frälsa min själ:
 O Herre och Christ Förlåt mig min brist,
 Fräls mig från ondo och djefwulens list. :.

8. O Unglingar alla som skåden min jäm-
 mer, Ni akten nu eder och följén Guds Lag,
 Bed Herren i Himmelen att han eder sänder,
 De heliga Englar som leda hwar dag, På
 vägen rätt för, Och alltid förstör, All djef-
 lens anslag som mig har förfört. :.

9. Den endaste trösten som jag nu kan å-
 ga, Är den att Gud vill ingen syndares död,
 Den sig vill omvända han ewigt får lefwa
 Som Jesum förwärfwat med sin blodswett så
 röd. Se himmelen tar, Mig i sitt förswar,
 Drottis werlden eller atan mig ej mer bedrar. :.

10. Gud Gader, gif lycka mitt lefwerne här
 båttra, O Jesu af nåde gif wiljan dertill, O
 Helige Ande hjelp mig till det bästa, Att lef-
 wa i werlden som Skaparen vill, Då jag får
 till slut, Uti en hårlig strud, Med Palmer i
 händer lossjunga min Gud. :.

14:de Timan, Alodan 7.
 Jesus framfärdades till en spegel.
 Du ledes ut till spegel och spe. Min Guds
 på Din Guds, Se, Guds och Wan farfar
 ar, Guds han har sin Guds för.
 15:de Timan, Alodan 8.
 Jesus bär sin Guds.
 Guds till Guds med Guds Guds nu
 Guds på. Min Guds, O Jesu! tryckte dig, O du
 på Guds för mig.
 16:de Timan, Alodan 9.
 Jesus begärdes af många Guds.
 En mängd af Guds för dig Guds, O du min
 Guds: betändad af Guds Guds för dig Guds.
 17:de Timan, Alodan 10.
 Jesus Guds.
 Sag Jesu! så mitt herte in, Att det mig
 gåt ut sin, Guds, Guds milde, rena Guds, Guds
 mig av Guds på Guds Guds.
 18:de Timan, Alodan 11.
 Jesus Guds.
 Mått, Guds i samma Guds, Guds om sin Guds
 far Guds, Till honom mig, Guds du till, Du
 annars kan förlova Guds.
 19:de Timan, Alodan 12.
 Jesus Guds för sin Guds.
 Guds till sin Guds, O du Guds
 sin Guds, O Jesu! se du och till mig, Guds
 mig till Guds Guds.
 20:de Timan, Alodan 1.
 Jesus Guds och Guds.
 Min Guds, men han till Guds och bit-
 ter Guds, Min Guds, som den Guds fram.
 Till detta så menliga Guds.

21:ste Timan, Alodan 2.
 Jesus uppsatt i sin anda.
 Du i din milde Gaders hand. Med sälligt rop
 uppstod du. O Jesu! lat mig lifna Dig. Vår
 döden vill angripa mig.
 22:de Timan, Alodan 3.
 Jesu Guds öppnads.
 Ditt herte-blod jag ser nufört. Din Guds öppnads
 mig till Guds. Der utman både Guds och Guds.
 Till Guds och Guds-blod.
 23:de Timan, Alodan 4.
 Jesus rages ned af Korset.
 Sag till ditt Guds, o Jesu! mig Guds, att
 motaga dig, och följa dig till Guds. Guds
 du och mig till Guds min.
 24:de Timan, Alodan 5.
 Jesus Guds.
 Jesu Guds och Guds. Sag med mig
 till Guds. Och tänka på min egen Guds.
 Och den Guds mig Guds.
 Den Första:

Gudelige Betrættelser

Öfwer Vår

Frälsares

Jesu Christi

24. Lidelses Timmar

Från

Skärtorsdags Aften till Långfredags Aften.

Samt tvenne wackra WEDR:

Den Första:

Guds Nikes wåg är trång att gå ic.

Den Andra:

Om en Ungling i Linköpings Stad, som föl-
 jande natten då han dagen förut första gången
 begått Guds Heliga Mattward, bortstal
 Kalken i Kyrkan och under arresten af honom
 sjelf författad, alla Unglingar till warning.

Åt stanna du Ungling, och se dig
 wäl före, ic.

Lund, 1834. Lundbergska Boktryckeriet.

du led till hädelse.
Trönes du, och spänd, till försmädelse. Gör mig
Jesu Tärne-trönes.

13:de Timan, Blockan 6.

Jesu åter minner mig så väl,
att jag minner mig så väl.
Du minste tala hugg och nöd och med ditt blod bli
Jesu huggänges.

12:te Timan, Blockan 5.

Utsädd jag för Jesu kärne.
Jesu tog för god, på det jag ej i heligaste
Jesu dödes brinner med dig spott, som du, min
Jesu åter spott och smäkt af Jerobes.

11:te Timan, Blockan 4.

Ud och konung var.
Fäst mig. Späktus ej den sat förfar, att du är
Der ingen döde var för dig, på det du kunde
Jesu åter minner mig så väl.

10:de Timan, Blockan 3.

Jesu åter minner mig så väl,
att jag minner mig så väl.
Du minste tala hugg och nöd och med ditt blod bli
Jesu huggänges.

9:de Timan, Blockan 2.

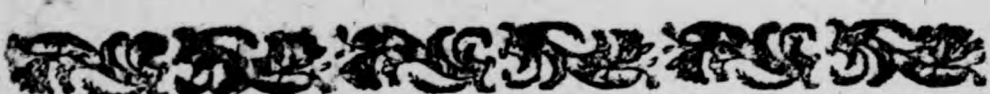
Jesu åter minner mig så väl,
att jag minner mig så väl.
Du minste tala hugg och nöd och med ditt blod bli
Jesu huggänges.

8:de Timan, Blockan 1.

Jesu åter minner mig så väl,
att jag minner mig så väl.
Du minste tala hugg och nöd och med ditt blod bli
Jesu huggänges.

7:de Timan, Blockan 12.

Jesu åter minner mig så väl,
att jag minner mig så väl.
Du minste tala hugg och nöd och med ditt blod bli
Jesu huggänges.

1:ste Timan, Blockan 6.

Jesu förkunnar sin Lidande.

D! Jesu du korsfäste Gud! Upptag mig, att så bli
din Brud. Låt mig beständigt älska dig, som har
utöft ditt Blod för mig.

2:de Timan, Blockan 7.

Jesu åter påska-Lambet.

Lärjungarne med många fler Jesu till sista Matt-
ward ber. Försum' dig ej att komma fram, Min
Själ, till detta Påska-Lamb.

3:de Timan, Blockan 8.

Jesu instickar Nauwarden.

Du Själens sanna Epis och Drif Tack för
den Pant, jag af dig fick, På all din Gudoms kär-
lighet; Min Själ nu frälsas kan, jag vet.

4:de Timan, Blockan 9.

Jesu min Lärjungarnas Gär.

Du ödmjukhetens sanna prof, Åstvä du mig, min
synd så grof! Jag söker till din Nådes-Blod, som
är ditt rätta dyra Blod.

5:te Timan, Blockan 10.

Jesu beder i Geisfemanne.

D! Jesu! låt mig tänka på, Hur ångslig du i
Bönen lå, Då Bredens Rall instäncker stöd, Och du
för mig måst' swetta Blod.

6:te Timan, Blockan 11.

Jesu uppväcker de sifwande Lärjungar.

Låt mig ej finnas sömnig, kall När jag dig efter-
följa skall! Uppväck mig med ditt Ord och And' Och
sönderriif mitt synda-band.

min, ja faders herta.
sta borg, och bär en broderlig omsorg, för
i ra kan min bärda, Du att min trost och sa-
staherter! Du du att Gud emmaner, som min-
8. Jag blottig emot min själ, Du trogne

ga, och att du att för minner.
motsägs stor min, för du i paratig in-
stäl, den högsta vill du påställa, som du sat-
han synes tösta, Du skall första min fara

7. Guds blottig kommer väl, Galt an
nog himna skall till väl, för fästheten som-
om jorden är var här som väl, Din bö-
härst tar, Guds herre himmel här som toppar:
första guds du ropar, Du du att Gud till

6. Du du ej far på stunden svarar Den
himmen, och Guds du att minner, och Guds du
stol, din tron, och Guds du att minner, och Guds du
deres land, der du har minnig av Gud, Din
knapt en anda tänner, Galt på ditt rätta sa-

5. Att du en fattig minnig, som-
uom du en fattig minnig, som-
uom du en fattig minnig, som-
uom du en fattig minnig, som-

4. Du du att far på stunden svarar Den
himmen, och Guds du att minner, och Guds du
stol, din tron, och Guds du att minner, och Guds du
deres land, der du har minnig av Gud, Din
knapt en anda tänner, Galt på ditt rätta sa-

3. Guds blottig kommer väl, Galt an
nog himna skall till väl, för fästheten som-
om jorden är var här som väl, Din bö-
härst tar, Guds herre himmel här som toppar:
första guds du ropar, Du du att Gud till

2. Du du ej far på stunden svarar Den
himmen, och Guds du att minner, och Guds du
stol, din tron, och Guds du att minner, och Guds du
deres land, der du har minnig av Gud, Din
knapt en anda tänner, Galt på ditt rätta sa-

1. Du du ej far på stunden svarar Den
himmen, och Guds du att minner, och Guds du
stol, din tron, och Guds du att minner, och Guds du
deres land, der du har minnig av Gud, Din
knapt en anda tänner, Galt på ditt rätta sa-

Den Andra:

A! stanna du Ungling, och se dig väl före,
Besinna att lesra hur farligt det är, Haf all-
tid för ögonen din Gud och din Herre! Se
till att du flyr alla onda begär: Besinna dig
väl, och akta din själ, Ty snarligt tillstundar
ett ewigt farnväl. :;

2. Jag knappast har kommit i blomstran-
de åren, Jag knappast i werlden har börjat
inse, Så kom mig en tanke så fäseligt i ho-
gen, som mig skulle lända till spott och till
spe: **D!** Helige Gud! Jag var först din brud,
Men sedan öfwerträdde jag det Sjunde Guds
bud. :;

3. Först glömde jag bort min Gud och
min Herre, Sen glömde jag bort Guds heliga
flod; Sen glömde jag bort Guds heliga lära,
som mig skulle leda till Himmelens port; Ty
satan gaf råd med mitt öfwerdåd, Att gripa
min nästas wälfångna förråd. :;

4. En liten tid derefter blef jag arresterad,
och fångslad med starkaste bojor och band,
Mitt brott jag bekände, och blef så förpas-
sad, Med handlöfwar färra till fångelsset
fram: Sen måste jag då, I elände gå, I hun-
ger och nöd sedan tänka deruppå. :;

5. Jag förjer ej mera för werdenes ära
Ej eller för straffet hur hårdt det må bli, Men
jag förjer måst' för Föräldrarna kära, samt
Syston och slägt som mitt elände se, Att de
för mig då, Må blygas också, samt slämmas
för hwargång de mig påtänka må. :;